

# РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. София, 06.01.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 29.11.2019 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски**

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов**

**Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10932** по описа за **2019** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя Р. Г., срещу Решение № 171893 от 21.07.2019 г., постановено по НАХД № 12163/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 13-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23-001912/21.05.2018 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ.

В касационната жалба се излага становище за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното решение, като постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че не се установява по категоричен и несъмнен начин нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ. Иска се от съда решението на СРС изцяло да бъде отменено, като вместо него бъде постановено друго, отменящо процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание, Касаторът се представява от юрисконсулт С. и изцяло поддържа жалбата на посочените основания.

Ответникът по касация – Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, се

представлява от юрисконсулт В. и оспорва касационната жалба. Иска от съда да се потвърди въззивното решение като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура Прокурор Д., излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София- град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е частично ОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд, въз основа на приложените доказателства, е установил от фактическа страна, че на 11.01.2018 г. между [фирма] – работодател и В. Г. Й. – работник, бил сключен трудов договор № 20/11.01.2018 г., по силата на който работодателят възложил, а работникът приел да изпълнява длъжността „шофьор, товарен автомобил (международни превози)” с основно месечно възнаграждение в размер на 510,00 лева, платимо ежемесечно до 15-то число на месеца, следващ месеца на полагане на труда. На 15.02.2018 г. Е. Т., счетоводител в дружеството, съставила платежна ведомост за заплатите за месец януари 2018 г., която изпратила на друго дружество, което от своя страна следвало да изплати заплатите от името на работодателя.

На 23.02.2018 г. бил извършен банков превод по сметка на В. Й. – 292,09 лева – „РЗ за м. 01.2018 г.“ и 1296,00 лева – „квартирни и командировъчни“.

Във връзка със сигнал в Д „ИТ“ – С. област, инспектори, извършили проверка на [фирма], резултатите от която били обективирани в протокол за извършена проверка № ПР 1804704/02.03.2018 г. Приели, че [фирма] е начислил, но не е изплатил на работника В. Г. Й. до 15.02.2018 г. трудовото възнаграждение за месец януари 2018 г., което е в нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ и трудовия договор.

При така установената фактическа обстановка е бил съставен АУАН № 23-001912/02.03.2018 г. за нарушение на чл. 128, т. 1 от КТ, връчен надлежно в деня на съставянето му на управителя. Въз основа на АУАН, при идентично описание на извършеното нарушение е издадено и процесното НП № 23-001912/21.05.2018 г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал.5 от КТ, във вр. чл. 414, ал.1 от КТ. Преди съставяне на АУАН инспекторите, не знаели, че работната заплата за месец януари 2018 г. е изплатена на В. Г. Й. по банков път на 23.02.2018 г., като написали собственоръчно обяснение, в което било посочено, че заплатата му все още не е изплатена, тъй като той не е в България.

Със заповед № 3-0058/11.02.2014г., изпълнителният директор на ИА „Главна инспекция по труда” е определил правомощията на директорите на дирекции „Инспекция по труда” да издават наказателни постановления по актове, съставени от инспектори от Д „ИТ“.

Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно. Следователно, за допуснати съществени процесуални нарушения, както и за явна несправедливост на наложеното наказание касационният съд ще следи само, ако са наведени от касатора

като касационни основания.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата, поради което и не са налице сочените от касатора пороци за незаконосъобразност.

Съгласно чл. 128, т. 2 от КТ, работодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената от работника работа. Като работодател дружеството участва в трудовите правоотношения, възникващи с наетите от него работници и служители. Съдържанието на трудовото правоотношение е уредено в чл. 124 от КТ, който регламентира правата и задълженията на страните по това правоотношение. По силата на визираната правна норма работникът или служителят е длъжен да изпълнява работата, за която се е уговорил и да спазва установената трудова дисциплина, а работодателят - да осигури на работника или служителя условия за изпълнение на работата и да му плаща възнаграждение за извършената работа. Изплащането на уговореното трудово възнаграждение следва да става в установените срокове. Неизпълнението на посоченото задължение е скрепено със санкцията, предвидена в чл. 414, ал. 1 от КТ, предвиждаща налагането на работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство, извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, на имуществена санкция в размер от 1 500 до 15 000 лева. Мястото, начинът и сроковете на изплащане на трудовото възнаграждение са регламентирани в чл. 270 от КТ, съгласно който плащането става в предприятието, където се извършва работата, лично на работника или служителя по ведомост, срещу разписка или по писмено искане на работника или служителя - на негови близки. По писмено искане на работника или служителя трудовото му възнаграждение може да се превежда на влог в посочената от него банка.

Безспорно е установено, че към момента на съставянето на АУАН – 02.03.2018 г., работодателят е бил изпълнил задължението си да изплати трудовото възнаграждение на В. Г. Й. за м. 01.2018 г. на 23.02.2018 г., т.е. със закъснение от седем дни. С протокола, съставен при извършената проверка от 02.03.2018 г., е било дадено предписание работодателят да изплати начисленото трудово възнаграждение на Й., със срок за изпълнение 09.03.2018 г. В дадения срок за изпълнение на Й. е изплатено уговореното трудово възнаграждение за м. 01.2018 г., видно от представените по делото вносни бележки /лист 17-20 от делото/. Изпълнението на дадените предписания с протокола от извършената проверка в определения срок и преди издаването на НП е основание за прилагане на чл. 415в от КТ. За да бъде налице маловажен случай, съгласно тази разпоредба, следва да са кумулативно налице следните предпоставки: нарушението да е отстранено веднага след установяването му и за работника да не са произтекли вредни последици от него. В процесния случай действително се установява закъснение на плащането на трудовото възнаграждение на лицето В. Й., но е налице своевременно изпълнение на даденото от контролните органи предписание и отстраняване на нарушението в определения срок и преди издаването на НП. По делото не са ангажирани доказателства, че от извършеното нарушение за лицето са настъпили вредни последици. Тези факти не са обсъдени при

издаването на НП, както и не са изложени мотиви относно приложимостта на привилегирвания състав по чл. 415в от КТ. Административнонаказващият орган е следвало да провери дали е изпълнено даденото от контролните органи предписание, преди да издаде НП и да определи санкцията за извършеното нарушение. В случая това не е направено, поради което НП е незаконосъобразно.

Касационният състав приема, че са налице предпоставките са прилагане на чл. 415в от КТ, поради което определената санкция следва да бъде изменена и определена в размер на 100 лева.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, V касационен състав

### Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 171893 от 21.07.2019 г., постановено по НАХД № 12163/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 130-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област Наказателно постановление № 23-001912/21.05.2018 г., с което на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ, на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева за нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ, като определя имуществена санкция в размер на 100 /сто/ лева, на основание чл. 415в от КТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: